

यस अध्यायको निम्ति पढ्नुहोस्: २ पत्रस १:१९-२१, २ तिमोथी ३:१६, १७, व्यवस्था ६:४, मत्ती २८:१९, हिब्रू ११:६, प्रस्थान ३:१-१४।

स्मरण गर्नु पर्ने पद: “बिगत समयमा परमेश्वरले भविष्यवक्ता वा प्रवक्ताहरूद्वारा हाम्रा मानिसहरूसँग बोल्नुभयो। उहाँले धेरै धेरै पल्ट बोल्नुभयो। आफ्नो सन्देश मानिसहरू समक्ष पुऱ्याउन उहाँले विभिन्न तरिकाहरू अपनाउनुभयो। तर यस संसारको इतिहासको अन्तिम दिनहरूमा आफ्नो पुत्रद्वारा उहाँ हामीसँग बोल्नुभयो। सबै थोकहरू पाउन परमेश्वरले उहाँलाई नै नियुक्त गर्नुभयो। प्रत्येक थोक परमेश्वरले उहाँकै पुत्रद्वारा सृष्टि गर्नुभएको थियो।” (हिब्रू १:१,२ रूपान्तरित)।

मूल सोच: बाइबलको अनुसार परमेश्वरको प्रेरणा कसरी क्रियाशील हुन्छ भन्ने ज्ञान पाउनु महत्त्वपूर्ण छ। तर प्रेरणाद्वारा नै परमेश्वरले आफ्नो सन्देश हामीलाई दिनुभएको हो भन्ने ज्ञान आत्मसात् गर्नु झन बढि महत्त्वपूर्ण ठान्नुपर्दछ।

“स्वर्गले परमेश्वरको महिमाको घोषणा गर्दछ। परमेश्वरकै हातबाट सबै थोकहरू सृष्टि गर्नुभएको हो भनेर आकाशमा भएका दृष्यहरूले देखाउँदछन्।” (भजन १९:१ रूपान्तरित)। त्यो उदगार अति सत्य छ। यद्यपि त्यस पदले यी कुराहरू भन्दैनन्: हाम्रो परमेश्वरले हामीलाई अति नै माया गर्नुहुन्छ, उहाँ हाम्रो निम्ति मर्नुभयो र पापलाई रोजेर परिणाम भोगिरहेका हामी पापी मानिसहरूलाई उद्धार गर्न अत्यन्त व्यस्त हुनुहुन्छ।

संसारमा भएका विभिन्न पुस्तक वा धर्मदर्शनहरूद्वारा परमेश्वरको बारेमा हामी ज्ञान पाउन सक्दछौं। तर ती सबैमा बाइबल अति

उल्लेखनीय पुस्तक मान्नु पर्दछ। यदि बाइबलमा उल्लेख गरिएन भने परमेश्वरको बारेमा धेरै सत्य ज्ञानहरू हामीलाई थाहा हुने थिएन, जस्तै उहाँको स्वभाव र यस पृथ्वीमा उहाँको काम। विभिन्न पुस्तक वा सञ्चार माध्यमहरूद्वारा असल र खराको बीचमा संग्राम भइरहेको छ भनेर आभास त दिइरहेको छ नै। तर यदि बाइबलले नबताएको भए ती दुईको बीचमा भइरहेको महान् मतभेदको युद्धको बारेमा यथार्थ ज्ञान कसरी थाहा पाउने?

दुई विषयवस्तुमा हामी यस अध्याय केन्द्रित गर्नेछौं। प्रथमतः बाइबलको बारेमा आफूले आफैलाई के भन्दछ र परमेश्वरको प्रेरणाद्वारा यो कसरी हाम्रो सामु उपलब्ध गराइएको छ। दोस्रोमा, जुन परमेश्वरले प्रेरणाद्वारा बाइबल हामीलाई दिइएकोछ त्यस परमेश्वरको बारेमा बाइबलले के सिकाउँछ भनेर हामी सिक्नेछौं।

१. बाइबलले सिकाएको विद्या अर्थात् धार्मिक शिक्षादिक्षा (२ पत्रुस १:१९-२१)

"हामीसित भएका अगमवक्ताहरूको वचन अझ निश्चित प्रमाणित भएको छ। तिमीहरूको आत्मिक जीवनमा झिसमिसे उच्यालो नहुञ्जेल र तिमीहरूका हृदयमा बिहानको तारा (येशू) नउदाउाँञ्जेल अन्धकारमा बलिरहेको दियोलाई झैं तिमीहरूले त्यस वचनलाई ध्यान दियौं भने असल गर्नेछौं। पवित्रशास्त्रको कुनै अगमवाणी वा विद्या व्यक्तिगत व्याख्याको विषय होइन। कुनै ज्ञानी मानिसको इच्छा वा तपस्या वा अथक प्रयासबाट अगमवाणी आएको होइन भनेर सर्वप्रथम तिमीहरूले यो बुझ्नुपर्दछ, तर पवित्र आत्माद्वारा प्रेरणा पाएर परमेश्वरका भक्तहरूले उहाँको तर्फबाट बोलेका हुन्।" (२ पत्रुस १:१९-२१ रूपान्तरित)। पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलको बारेमा नयाँ करारका लेखकहरूले के सोचेका थिए भनेर पत्रुसले व्यक्त गरेका भावनाहरूबाट हामीलाई के भन्दछ?

मानिसहरूको सोचबिचार वा अध्ययनको थलोबाट पुरानो करारका भविष्यवाणी वा परमेश्वरका दिव्यवाणीहरू उब्जिएको होइन भन्ने तर्कलाई पत्रुसले पूर्णरूपले समर्थन गरेको पाउँछौं। “पवित्र आत्माले अगमवक्ताहरूलाई परिचालन गरेकोले नै तिनीहरू परमेश्वरको निम्ति बोलन सकेका हुन् भनेर पत्रुसले दावी गर्दछन्। “पवित्र आत्माबाट प्रेरणा” पाएर अर्थात् “पवित्र आत्माले चलाएकोले” भन्नुको अर्थ नै बाइबलका लेखहरू पवित्र आत्माको अगुवाइमा आएका हुन् भन्ने पुष्टि गर्दछ।

निष्कर्षमा भन्ने हो भने, बाइबलका लेखकहरूलाई परमेश्वर आफैले प्रेरणा दिनुभएर अगुवाइ गर्नुभएको थियो।

२ तिमोथी ३:१६,१७ पढ्नुहोस्। बाइबलको बारेमा ती पदहरूले हामीलाई के भन्दछन्? विशेष गरेर धर्मशास्त्र बाइबल केको निम्ति प्रयोग गर्नुपर्दछ भनेर पावलले ती पदहरूमार्फत हामीलाई निर्देशन दिइरहेकाछन्?

एउटा उल्लेखनीय तथ्य तिमोथीले थाहा पाउनु भन्ने पावलको चाहना अत्यन्त स्पष्ट रूपमा माथिका पदहरूले देखाउँदछन्: पवित्र धर्मशास्त्र बाइबल परमेश्वरबाट आएको हो। त्यहि कारणले गर्दा विश्वासीहरूको विश्वास निर्माण गर्न बाइबल अत्यन्त भरपर्दो र अमूल्य साधन बन्न पुगेको छ। बाइबलका सत्यता, त्यसको आधिकारिता र त्यसको सृजनाको बारेमा पावलले कुनै पनि शङ्का राख्ने ठाउँ दिएको पाइन्दैन। “सबै धर्मशास्त्र वा बाइबल” भनेर चर्चा गरिएको पनि याद गर्नुहोस्। बाइबलको कुनै भाग वा अंश परमेश्वरबाट प्रेरित भएको हो वा कुनै भाग होइन भनेर टिपोट गर्न, रोज्न वा वाख्या गर्न पावलले अनुमती दिएको । हो, बाइबलमा कुनै यस्ता व्यवस्थाहरू छन् जुन पालन गर्न आवश्यक छैन न त व्यवहारमा ल्याइएका हुन्छन्। जस्तै मन्दिरमा चलेका भोग बलि तथा अन्य अरू विधिविधानहरू जसले येशूको पहिलो आगमनलाई औल्याएका थिए। तर त्यसको अर्थ बाइबलको कुनै भाग परमेश्वरको अगुवाइबाट लेखिएका हुन् कुनै भाग होइन भनासिव देखिन्दैन। येशूको मृत्युपछि चलनचल्तीमा नआएका धार्मिक संस्कारहरू पनि परमेश्वरकै प्रेरणाद्वारा लेखिएका थिए। केवल उहाँको मृत्युले ती संस्कारहरूको आवश्यकता हुन छोडेको थियो।

मती ४:४,७,१०, मती २२:४१-४६ र यूहन्ना १०:३४,३५ पढ्नुहोस्। बाइबलका महत्त्वपूर्ण सत्यतथ्य र त्यसको आधिकारिकताको बारेमा ती पदहरूले हामीलाई सिकाउँछन्?

जसले जे विश्वास गरेतापनि हाम्रो विश्वासको आधार हुनुपर्दछ। हाम्रो विश्वासको जग के हो त्यो थाहा पाउनु आवश्यक छ। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट येशूभक्तहरूको निमित्त त्यो आधार बाइबल हो। हाम्रो निमित्त सत्यको शिद्ध मापदण्ड धर्मशास्त्र बाइबलको विकल्प अरू छैन न त हुनु नै पर्दछ।

आत्मआलोचना गर्नुहोस्। बाइबल पढ्न तपाईं कतिको समय बिताउनुहुन्छ? बाइबलले सिकाएको अनुसार तपाईं कतिको चलनुहुन्छ? विगत २४ घन्टालाई नियालेर हेर्नुहोस्। त्यस अवधिभित्र बाइबल मापदण्ड अनुसार तपाईं चलनुभएको छ कि छैन, हृदय खोतलेर मूल्याङ्कन गर्नुहोस्।

२. परमेश्वरको प्रेरणा भनेको के हो? (प्रेरित १:१८)

“बाइबलका अक्षर वा शब्दहरू एक एक गरेर प्रेरणा भएको होइन। तर बाइबलका लेखकहरू परमेश्वरबाट प्रेरित हुनुभएका हुन्। लेखकले आफ्ना शब्दहरूलाई व्यक्त गरेर ती शब्दहरू प्रेरणा भएको भनेर दावी गरिन्दैन। शब्दलाई भन्दा लेखक आफै नै प्रेरणाले परिचालित भएको थियो। पवित्र आत्माको शक्तिको अगुवाइमा लेखकका विचारहरू परमेश्वरबाट पाउँदछन्। तर आफ्नै शब्दहरूमा परमेश्वरको अगमवक्ताले ती विचारहरू व्यक्त गर्दछन्। परमेश्वरको इच्छा र सोच मानिसको सोच र इच्छासँग मिल्दछन्। यस सन्दर्भमा लेखकले व्यक्त गरेका वचनहरू परमेश्वरको हुन जान्छन्।”-एलेन जी हाइट, सेलेक्टेड मेसेजज्, बुक १, पृ. २१बाट रूपान्तरित। बाइबलका प्रेरणा कसरी क्रियाशील हुन्छ भनेर माथिका उदाहारले हामीलाई कसरी बुझाउँछ ?

प्रेरणाको सन्दर्भमा बाइबलमा दिएका केहि पदहरूले कतिपय मानिसहरूलाई अलमल पारेको देखिन्छ। सुसमाचारको पुस्तकहरूमा उल्लेख गरेका ती शब्दहरू जुन क्रुसमाथि टाँगिएको थियो, त्यसले मानिसलाई अलमलमा पार्ने उदाहरणको रूपमा लिन सकिन्छ। “यो येशू

हो जो यहूदीहरूका राजा हुन्" भनेर मत्ती २७:३७मा लेखिएको छ भने मर्कूस १५:२६मा केवल "यहूदीहरूका राजा" मात्र भनेर लेखिएको छ। अनि लूका २३:३८मा "यो यहूदीहरूका राजा हुन्" भनेर टाँगिएको छ। तिन वटै पदहरूमा तिन थरिका वाक्यहरू प्रयोग गरिएको छ, त्यसलाई हामीले कसरी बुझ्ने?

बाइबलले स्पष्टरूपमा भनेको छ, "सबै धर्मशास्त्र (बाइबल) परमेश्वरको प्रेरणाबाट पाएको हो" (२ तिमोथी ३:१६) र त्यो विश्वासयोग्य छ। तर येशूको बारेमा विभिन्न शब्दहरू क्रुसमाथि लेखिएको पाउँछौं। बाइबलमा उल्लेखित ती दुई बुँदाहरूले प्रेरणाले कसरी काम गर्दछन् भनेर राम्रोसँग बुझाउँछ। एउटै मामिलालाई विभिन्न शब्दहरू प्रयोग गरेर राम्रोसँग वाख्या गर्न प्रेरणाले स्विकृति दिएको पाउँछौं। जब विभिन्न शब्दहरू प्रयोग गरेर कुनै विषयवस्तुलाई वाख्या गरिन्छ भने त्यसलाई प्रेरणाले अनुमोदन गर्दछ। यदि कतै कुनै पदमा विशेष वाख्या गर्नु आवश्यक छ भने प्रेरणाले नै दिएको हुन्छ र त्यसलाई त्यत्तिकैमा स्विकार गर्नुपर्दछ। उदाहरणमा १ राजा ६:१लाई लिन सकिन्छ।

प्रेरित १:१८ र मत्ती २७:५ पढ्नुहोस्। यहूदाको मृत्युको बारेमा ती दुई वयान बाझिएको हामी पाउँछौं। कसरी त्यो टिपोट एक आपसमा मिल्दैन?

यहूदाको मृत्युको बारेमा फरक फरक कथा छन् भनेर बाइबलका आलोचकहरूले धेरै समयसम्म दावी गरेका थिए। प्रेरित १:१८मा उल्लेखित "उधोमुन्तो भएर खस्यो"लाई "सुन्लिएको" भनेर अनुवाद गर्न सकिन्छ भन्ने हालसालैको खोजअनुसन्धानले देखाएको पाउँछौं। यहूदा झुण्डिएपछि उसको शरीर नसुन्निञ्जेल पत्ता लगाएको थिएन भन्ने अर्थ लगाउन सम्भव देखिन्छ। यदि यो सत्य हो भने यहूदाको पेट फुटिएको हुनुपर्दछ। तसर्थ जुन पहिला फरक वयान भनेर वाख्या गरेको अहिले फरक नदेखाएको पाइन्छ।

तर बाइबलका प्रायजसो अरू भागहरूले त्यत्तिको समस्या देखाउँदैन। कुनै कुनै कुरा बुझ्न नसकिने समस्या खडा हुन्छ भने त्यसको

बारेमा नम्र भएर बस्नु जाति हुन्छ। कतिपय मानिसहरू नबुझेको बाइबलका पदहरूमा केन्द्रित गरिरहन्दा आफ्ना विश्वासको जहाज चक्नाचुर पारेको देखिन्छ। बाइबललाई न्याय गर्न वा मूल्याङ्कन गर्न हामीलाई परमेश्वरले खटाउनुभएको छैन। तर बाइबलले के भनेको छ त्यसलाई मात्र हामीलाई बोलाइएको हो।

३. रहस्यमय त्री-एक परमेश्वरको (उत्पत्ति १:२६)

आत्मिक जगतमा परमेश्वरको प्रेरणा अपरिहार्य वा नभैनहुने साधन हो। तर त्यो प्रेरणा कसरी चल्दछ भन्ने आत्मज्ञानमा सक्षम हुनु नै आत्मिक जीवनको लक्ष्य हुनुपर्दछ। यथार्थमा त्यो जीवनको लक्ष्य हो, परमेश्वरलाई चिन्नु। यदि व्यक्तिगत रूपमा परमेश्वरलाई हामीले चिनेनौं भने जतिसुकै बाइबलको बारेमा धुरन्धर ज्ञान भएपनि वा त्यसमा लेखिएको सत्यको बारेमा गहिरो ज्ञान भएपनि ती ज्ञान अर्थहीन हुन्छ (यूहन्ना १७:३)।

बाइबलले सिकाएका धेरै सत्यहरूमा त्री-एक परमेश्वरको एकतालाई स्पष्ट रूपमा हामीलाई सिकाइएको छ।

“हे इस्रायल सुन्, परमप्रभु परमेश्वर एउटैमात्र हुनुहुन्छ” भनेर व्यवस्ता ६:४मा तोकिएको छ भने त्यसलाई येशूले पनि मर्कूस १२:२९मा पुष्टि गर्नुभएको थियो। ती पदहरूमा परमेश्वरको स्वभावको बारेमा कस्तो चित्रण गरिएको छ?

जब परमेश्वर एक मात्र हुनुहुन्छ भनेर बाइबलले स्पष्ट रूपमा आफ्नो धारणा राख्दछ भने त्यसमा धेरै देवीदेवताहरूको अवधारणालाई समेतिएको पाउँदैनौं। सारा जगतका सृष्टिकर्ता परमप्रभु परमेश्वर पिता केवल एकमात्र हुनुहुन्छ। (जसरी एउटा घरमा श्रीमतीको एक मात्र पती हुन्छ वा बहुपतीको स्थान हुँदैन, त्यसरी नै सारा जगतको सेरोफेरोमा केवल एकमात्र सृष्टिकर्ता परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने बाइबलको विद्यालाई आत्मसात् गर्नु प्रत्येक येशूभक्तको धर्म हो।—अनुवादकको टिप्पणी)।

परमेश्वर एक भएपनि उहाँको विभिन्न पक्ष, बहुआयमीक वा भागहरूलाई पूर्णरूपमा बाइबलले चित्रण गरेको हामी पाउँछौं।

यहि सन्दर्भमा देहायका पदहरू पढनुहोस्: उत्पत्ति १:२६, उत्पत्ति ३:२२, उत्पत्ति ११:७, यूहन्ना १:१-३, १८, यूहन्ना २०:२८, २ कोरन्थी १३:१४ र मत्ती २८:१९। एक परमेश्वरको विभिन्न बहुआयामी पक्ष वा भागहरूको बारेमा उपरोक्त पदहरूले कसरी स्पष्टसँग प्रस्तुत गरेकाछन्?

एउटै परमेश्वर तिन हुनुहुन्छ वा तिन व्यक्तित्व तर एकै विचार, भावना र इच्छामा चल्नुहुन्छ भनेर पुरानो करारले आभास दिएको हामी पाउँछौं। “हामी” भन्ने शब्द उत्पत्ति १:२६मा प्रयोग गरेर परमेश्वर एकल हुनुहुन्न भनेर देखाउँदछन्। येशू ख्रीष्ट र पवित्र आत्माको बारेमा नयाँ करारमा सम्बोधन गरेकोबाट पनि त्री-एक परमेश्वरको बारेमा पुष्टि गर्दछ। परमेश्वरको स्वभावको बारेमा धेरै कुराहरू छन् जुन हामीले पूरा बुझ्न सक्दैनौं न त शायद कहिले बुझ्ने नै छौं भनेर माथिका उदाहरणहरूले हामीलाई महशूस गराउँदछ। एक परमेश्वरको तिन पक्षिय बहुआयामिक भाग एक महान् रहस्य हो भनेर स्विकार्नुको बिकल्प अरु छैन।

एक परमेश्वरको तिन पक्षिय स्वभावलाई बाइबलले चित्रण गर्नु भन्दैमा उहाँको बारेमा जथाभावी अडकल लगाउनु हाम्रो अधिकार छैन। परमेश्वरको स्वभावको बारेमा बाइबलमा जे दिएको छ त्यो महान् मतभेदको विषयवस्तुमा हामीलाई उद्धार गर्न परमेश्वरको सक्रियतालाई अझ राम्रोसँग बुझोस भनेर दिएको हो।

परमेश्वरले मात्र जवाफ दिन सक्ने धेरै जिज्ञासाहरू कोसँग छैन होला? हामीले खोजेका प्रश्नका जवाफहरू नआउँजेल हामीलाई जे थाहा छ त्यसैलाई आधार मानेर परमेश्वरमा भरोसा राख्न हामीले कसरी सिकने?

४. बाइबलमा सम्बोधन गरिएको सृष्टिकर्ता परमेश्वरको स्वभाव (हिब्रू ११:६)

बाइबलमा परमेश्वरको बारेमा जुन सत्यता वा विद्या सिकाइएको छ त्यो विद्या अन्तै कहिँ पनि हामी पाउँदैनौं। ती सत्यहरूमा परमेश्वर सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर सिकाइएको विद्या हो। साँच्चै भनौं भने बाइबल धर्मग्रन्थको सुरुमै परमेश्वर सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर किटान गरेर देखाइएको छ। “आदिमा परमेश्वरले स्वर्ग र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो” भनेर उहाँको पहिचानलाई छर्लङ्ग देखाएको हामी पाउँछौं (उत्पत्ति १:१)।

परमेश्वरको अस्तित्वलाई चुनौति नदिइकन, वा प्रमाणित नगर्दै वा उहाँको स्वभावलाई वाख्या नगर्दै सरासर सरल तरिकाले परमेश्वरको कामलाई देखाएर बाइबलको ग्रन्थ उपरोक्त पदद्वारा जसरी सुरुवात गर्दछ त्यो बाइबलको अन्य चासोको विषयहरूमा एक उल्लेखनीय चासोको विषय मान्नुपर्दछ। विभिन्न घटना र विचारहरूद्वारा परमेश्वर कस्तो हुनुहुन्छ भनेर सिकाउन बाइबलले धेरै समय बिताएको हामी पाउँछौं। पतित मानिसहरूको उद्धारको निमित्त परमेश्वर कत्तिको क्रियाशील हुनुभएको थियो भनेर थाहा दिएर पनि बाइबलले उहाँको स्वभावलाई प्रकट गर्दछ। तर उहाँको अस्तित्वको बारेमा जानकारी दिन बाइबलले कडा परिश्रम गरेको हामी पाउँदैनौं।

परमेश्वर को हुनुहुन्छ र उहाँको वचनद्वारा उहाँ जीवित महान् परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर देहायका पदहरूले हामीहरूलाई कसरी महशूस गराउँदछन्? हिब्रू ११:६ र रोमी १०:१७।

कुनै तर्कवितर्क गरेर वा कारणहरू पत्ता लगाएर परमेश्वर कुनै पौराणिक वा काल्पनिक होइन तर साँच्चिकै हुनुहुन्छ भन्ने आधारमा हाम्रो विश्वासको जग बसाल्न सकिन्दैन। परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर मानिसले विश्वास गर्नुपर्दछ र उहाँको यथार्थतालाई मानिसले व्यक्तिगत अनुभवबाट थाहा हुन्छ भनेर बाइबलले सिकाउँदछ। अनि त्यत्तिकै बेला परमेश्वरको अस्तित्वको आभास दिलाएर उहाँलाई विश्वास गर्न अगुवाइ गर्न पवित्र आत्माले उल्लेखनीय प्रभाव पार्दछ। कतिपय समयमा पहिला

परमेश्वरलाई विश्वास गरेर मानिसहरूले आफ्नो आत्मिक जीवन ठाल्दछन्। अनि अदृश्य परमेश्वरमा आस्थालाई बलियो पार्न तिनीहरूको हृदय र बौद्धिक वा आत्मिक ज्ञानको निर्माण गर्न अघि सर्न ठाल्दछन्।

देहायका पदहरू ध्यान दिएर पढ्नुहोस्: मलाकी ३:६, याकूब १:१७, १ यूहन्ना ४:८, १६ र २ इतिहास ६:१८। परमेश्वरको स्वभावको विभिन्न पक्षहरूलाई ती पदहरूले हामीलाई कसरी बुझाउन खोजेको पाउँछौं? बाइबलबाट परमेश्वरको बारेमा अरू स्वभाव वा चरित्रहरूलाई कसरी चित्रण गर्दछ? बाइबलले देखाएका परमेश्वरका विभिन्न स्वभावहरूको बारेमा सोच्नुहोस्। अरू कुन श्रोतहरूद्वारा परमेश्वरको बारेमा तपाईंले जानकारी पाउनुभएको छ? उदाहरणमा प्रकृति र तपाईंको आफ्नै अनुभवलाई पनि लिन सकिन्छ। परमेश्वरको बारेमा यथार्थ चित्रण पाउन बाइबल कत्तिको उल्लेखनीय प्राथमिक श्रोत हो भनेर तपाईंको सोचबिचारबाट कसरी पत्ता लगाउनुभएको छ?

५. परमेश्वरका कामहरू (उत्पत्ति ११:९)

परमेश्वर मानिसहरूसँग परिश्रम गरिरहनुहुन्छ र यस संसारमा के भइरहेको छ त्यसमा उहाँ अत्यन्त चासो लिनुहुन्छ भन्ने ज्ञान बाइबलको छोटो पठनबाट हामी पाउन सक्दछौं। बाइबलको समयमा प्रचलित ग्रीक वा युनानी धर्म, पौराणिक कथा वा कतिपय इसाई चिन्तकहरूले चित्रण गर्न खोजेको अनुसार परमेश्वर त्यत्ति टाडा हुनुहुन्न। आफूले सृष्टि गर्नुभएको सृष्टि भन्दा परमेश्वर अत्यन्त फरक हुनुहुन्छ। यद्यपि, हाम्रो सृष्टिकर्ता परमेश्वर आफ्नो सृष्टिसँग घनिष्ठ सम्बन्ध राख्नुहुन्छ।

परमेश्वर हाम्रो सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर बाइबलले देखाउँदछ भनेर अघिल्लो बुँदामा हामीले हेरेका थियौं। आफूले सृष्टि गर्नुभएको संसारमा उहाँ कत्तिको नजिक छ भनेर त्यसले पुष्टि गर्दछ। सृष्टिको मामिलामा बाहेक यस संसारमा परमेश्वरको अर्को कामहरू के के हुन् भनेर देहायका पदहरूले कसरी बताउँदछन्? विशेष गरेर येशू र

सैतानको बीचमा भइरहेको महान् मतभेदलाई मध्य नजर त्यस प्रश्नको जवाफ दिनुहोस्: उत्पत्ति ११:९, उत्पत्ति १९:२४, प्रस्थान ३:१-१४, यूहन्ना ३:१६ र १ थेसलोनिकी ४:१७।

एकलै ध्यानमग्न भएर बस्न नरुचाउने तर मानिसहरूसँग अत्यन्त हेलमेल गर्न चाहने परमेश्वरलाई बाइबलले चित्रण गरेको छ भन्ने कुरालाई निशङ्कोच रूपमा हामीले स्विकार गर्नुपर्दछ। मानिसहरूलाई पापबाट उद्धार गर्न र सैतानको पासोबाट फुटकाउने प्रक्रियामा परमेश्वर कसरी संलग्न भइरहनुभएको छ भन्ने महान् मतभेदको मूल विषय बस्तु हो। सृष्टिको सुरुदेखि (उत्पत्ति १:१) क्रुससम्म (यूहन्ना १९:१८) र पृथ्वीको नयाँ सृष्टि सम्म (२ पत्रुस ३:१२,१३) गरेको बाइबलको वयानले परमेश्वर मानिसहरूसँग कसरी सक्रियरूपमा संलग्न भइरहनुभएको छ भनेर स्पष्ट रूपमा हामीलाई देखाउँदछ।

के तपाईंको जीवनमा परमेश्वरले काम गरिरहनुभएको छ भनेर आभास पाउनुभएको छ? यदि छ भने कसरी? तपाईंको र अरूको जीवनमा परमेश्वर क्रियाशिल हुनुभएको छ भनेर कसरी पहिचान गर्नु भएको छ? परमेश्वर हामीसँग अति निकट हुनुहुन्छ भन्ने धारणाले तपाईंलाई कत्तिको सान्त्वना दिँदछ? कुन उपायहरूद्वारा तपाईं त्यस सान्त्वना पाउन सिकन सक्नुहुन्छ?

उपसंहार:

एलेन जी हाइटन जी हाइटद्वारा लिखित देहायका सामग्रीहरू पढ्नुहोस्: मिनिस्त्री अभ हिलिङ्ग, पृ. ४२७-४३८ सम्मको “डान्जर इन स्पेक्युलेटिभ नोलेज, टेस्टिमोनिय फर द चर्चको, ठेली ५, पृ. ७४६-७४९ सम्मको “द वर्ड मेड फ्लेश” र द ग्रेट कन्त्रोभर्सी, पृ. ५-७ सम्मको “प्रिफेस” र “इन्ट्रोडक्सन”।

“मानिसहरूद्वारा संसारलाई आफ्नो सत्य दिन परमेश्वर खुशी हुनुभएको थियो। आफू र उहाँको पवित्र आत्माद्वारा उहाँको निम्ति काम गर्न मानिसहरूलाई सक्षम बनाउनुभएको थियो। के बोल्ने र के लेख्ने

भनेर परमेश्वरले नै मानिसहरूको वैध्दिक क्षमतालाई अगुवाइ गर्नुभएको थियो। सत्यको खजाना परमेश्वरले मानव सेवकहरूलाई सुम्पिनुभएको छ। यद्यपि, त्यो खजाना मानिस आफैको नभएर स्वर्गको हो। परमेश्वरले आफ्नो वचन मानिसहरूलाई आफ्नै लवजमा लेखन दिनुभएको थियो। मानिसका भाषाहरू शुद्ध वा त्रुटिरहित थिएन। तैपनि ती वाणीहरू परमेश्वरका थिए। र परमेश्वरका भक्त र बफादारी बालकले ती वचनहरूमा अनुग्रह र सत्यले भरिएको परमेश्वरको शक्ति देख्दछ।

“मानिसलाई मुक्तिको निम्ति चाहिने आवश्यक ज्ञान परमेश्वरले बाइबलमार्फत दिनुभएको छ। पवित्र धर्मशास्त्र बाइबल परमेश्वरको उत्कृष्ट इच्छा हो भनेर ग्रहण गर्नुपर्दछ। मानिसको आत्मिक अनुभव जाँच, धार्मिक विद्याहरू सिक्न र चरित्र निर्धारण गर्न बाइबल सर्वोकृष्ट मापदण्ड ग्रन्थ हो। सम्पूर्ण बाइबलमा परमेश्वरले जीवनको शास फुक्नुभएको छ। सत्य जे छ त्यो सिकाउन यो अत्यन्त उपयोगी पुस्तक हो। मानिसका त्रुटीहरू सच्याउन यसलाई उपयोग गर्दछन्। टुटेको जीवनलाई एक गर्न बाइबलले सहयोग गर्दछ। ठिक वेठिकको भुमरीमा परिरहेको हामीलाई कुन ठिक हो सोको लागि तालिम दिलाउन यो उपयोगी छ। ‘परमेश्वरको जन हरेक असल काममा पूर्णरूपले निपुण हुन धर्मशास्त्र बाइबललाई प्रयोग गर्न सक्दछन्।’२ तिमोथी ३: १६,१७। एलेन जी हाइट, *द ग्रेट कन्त्रोभर्सी*, पृ. ८,९बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

१. बाइबलको अगुवाई बिना परमेश्वरको बारेमा हामीले गरिने सोचबिचार र धारणाहरूमाथि हामी कतिको भरोसा राख्न सक्दछौं? बाइबल बाहेक अरू पुस्तक वा स्थानहरूबाट परमेश्वरको बारेमा ज्ञान उपलब्ध कतिको गर्न सक्दछौं? यदि सक्दछौं भने ती ज्ञानहरू के के हुन्? तिनीहरूबाट पाएको ज्ञान ठिक वा सत्य छन् भनेर हामीले कसरी थाहा पाउने?

२. परमेश्वरलाई इन्कार गर्ने सांसारिक धारणाहरू हाम्रो निम्ति मृत्युसरी किन हुनसक्छ?
३. धेरै कुराहरूमा विज्ञान र प्रविधी मानिसहरूको निम्ति ठूलो आशिष बन्न पुगेको छ। कतिपय कुराहरूमा परमेश्वरको शक्तिको बारेमा विज्ञानले हामीलाई सहयोग गरेको पनि छ। (विज्ञानले खोतलेर ल्याउन खोजेको जीवनको रहस्यलाई उदाहरणको रूपमा लिन सकिन्छ)। यद्यपि परमेश्वरको बारेमा सिकाउन विज्ञान किन सिमित छ? परमेश्वरको बारेमा सत्य ज्ञानको खिलाफमा फेरि विज्ञान कतिको अग्रसर हुनसक्दछ?
४. जतिसुकै बुझ्न गाह्रो भएपनि त्री-एक परमेश्वरको बारेमा विद्या हामी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूको निम्ति किन महत्त्वपूर्ण छ? ख्रीष्ट पूर्ण रूपमा परमेश्वर नहुनुभएको भए हाम्रो आस्थामा कस्तो असर हुने होला?

